ÎN PREAJMA CAMPIONATELOR EUROPENE DE BOX

PROGRAMUL

În programul celei de a XIX-a ediţii a campionatelor europene de la Madrid figurează următoarele date. La **8 iunie** : şedinţe ale comisiilor medicală, financiară, de arbitri şi de regulament ale AEBA. La **9 iunie** : şedinţă a Comitetului executiv al AEBA ; şedinţa oficialilor selecţionaţi pentru a arbitra sau judeca ; şedinţa căpitanilor de echipe reprezentative prezente la Madrid. La **10 iunie** : examenul medical şi cîntarul oficial. Alcătuirea programului prin tragere la sorţi. Prima şedinţă de examinare a candidaţilor pentru obţinerea ecusonului de arbitru internaţional. La **11 iunie** : a doua şedinţă a candidaţilor pentru obţinerea ecusonului internaţional (dimineaţa). Seara, ora 20 : festivitatea de deschidere şi reuniunea inaugurală (12 meciuri). La **12 iunie** : După-amiaza şi seara două gale (a 2-a şi a 3-a). La **13 iunie** : din nou două gale (a 4-a şi a 5-a). La **14 iunie** : galele a 6-a şi a 7-a. La **15 iunie** : galele a 8-a şi a 9-a. La **16 iunie** : galele a 10-a şi a 11-a. La **17 iunie** : semifinalele, în două gale : la ora 18 şi probabil ora 21. La **18 iunie** : zi de odihnă. Excursie pentru participanţi. La **19 iunie** : finalele la cele 11 categorii, cu începere de la ora 19. Ceremonia de închidere a competiţiei, urmată de serbarea „Festivalul Naţiunilor“.

PALMARESUL PUGILIŞTILOR ROMÂNI

● Boxerii români nu au participat la primele două ediţii ale campionatelor europene, care au avut loc în 1925 la Stockholm şi în 1927 la Berlin.

● Înfiinţată în anul 1926, Federaţia română de box şi-a trimis reprezentanţii la „europenele“ din 1930, care s-au disputat la Budapesta. Lotul nostru a fost format atunci din patru pugilişti — Marin Plăieşu, Constantin Cionoiu, Ion Lungu şi Nicolae Carata. Aceştia au fost primii boxeri români care au urcat pe ringul campionatelor europene. Dintre ei doar Plăieşu a reuşit să treacă de primul tur.

● Nici la următoarea ediţie la care au participat (Budapesta 1934), deşi de data aceasta au fost 5 (Sandu Ion, Dumitru Iordănescu, Ion Borcea, Ilie Petrescu şi Mihai Stănescu), boxerii români nu au reuşit să obţină rezultate deosebite.

CAMPIONI PÎNĂ LA 18 IUNIE !

Cat. semimuscă :
Gedö (Ungaria)
Cat. muscă :
CIUCĂ (România)
Cat. cocoş :
DUMITRESCU (România)
Cat. pană :
Orban (Ungaria)
Cat. semiuşoară :
CUŢOV (România)
Cat. uşoară :
Frolov (U.R.S.S.)
Cat. semimijlocie :
Meyer (R.F.G.)
Cat. mijlocie mică :
Tregubov (U.R.S.S.)
Cat. mijlocie :
Tarasenkov (U.R.S.S.)
Cat. semigrea :
Pozniak (U.R.S.S.)
Cat. grea :
ALEXE (România)

PRIMELE MEDALII

● Campionatele europene de la Milano — 1937 au adus pugiliştilor români primele rezultate bune. Din lotul de şapte boxeri (Nicolae Rădan, Petre Pop, Gheorghe Iacob, Nicolae Băncescu, Marin Gaşpar, Anton Oşca şi Leonida Cotidis) doi au reuşit să urce pe podium. Anton Oşca cucereşte medalia de argint la „cocoş“, iar Marin Gaşpar locul trei la „pană“.

Boxeri români, campioni europeni în succesiune firească: Gheorghe Negrea (1957), Nicolae Gîju (1967) şi Ion Alexe (1969)

● Au trecut mulţi ani pînă la următoarea participare a românilor la campionatul european. „Reintrarea“ s-a produs în 1953, la Varşovia. Bilanţul: 3 locuri trei cucerite de Nicolae Mîndreanu, Francisc Ambruş şi Nicolae Linca.

Pînă în noaptea finalelor madrilene încă purtători ai titlurilor de campioni continentali: Constantin Ciucă, Aurel Dumitrescu, Calistrat Cuţov.

● Ediţia din 1955, de la Berlin, îmbogăţeşte palmaresul pugilatului românesc cu încă două medalii: Mircea Dobrescu obţine medalia de argint, iar Nicolae Linca pe cea de bronz.

PRIMUL TITLU

● Mare succes românesc la campionatele europene de la Praga — 1957. „Semigreul“ *Gheorghe Negrea cucereşte primul titlu de campion european amator din istoria boxului nostru.* Mircea Dobrescu (muscă) şi Vasile Mariuţan (grea) urcă şi ei pe podium, cucerind medaliile de argint.

● La „europenele“ din 1959, de la Lucerna, Gheorghe Negrea pierde titlul de campion european în finala cu polonezul Pietrzykowski, cucerind medalia de argint, Iosif Mihalic ocupă locul trei şi obţine medalia de bronz la categoria uşoară.

● Gheorghe Negrea încearcă să-şi recucerească titlul de campion european la Belgrad, în 1961. Dar nici de data aceasta nu izbuteşte, pierzînd tot în finală, în faţa campionului italian Saraudi. Puiu Nicolae (cocoş), Constantin Gheorghiu (pană) şi Virgil Badea (mijlocie mică) obţin medalii de bronz.

● La Moscova, în 1963, boxul românesc are cinci medaliaţi: Ion Monea (argint), Constantin Ciucă, Puiu Nicolae, Andrei Olteanu şi Virgil Badea (bronz).

În căutarea altor medalii

Dintre membrii lotului, sînt purtători de medalii europene : **Aurel Dumitrescu** (1 aur), **Antoniu Vasile** (1 bronz), **Calistrat Cuţov** (1 aur), **Victor Zilberman** (1 argint), **Ion Monea** (2 argint, 1 bronz) şi **Ion Alexe** (1 aur).

● Bilanţul „europenelor“ de la Berlin — 1965: trei medalii de bronz prin Constantin Ciucă, Nicolae Gîju şi Antoniu Vasile.

● În 1967, la Roma: *Nicolae Gîju a devenit campion european*, Constantin Ciucă a cucerit medalia de argint, iar Ion Hodoşan, Ion Covaci, Gheorghe Chivăr şi Ion Monea au obţinut medaliile de bronz.

CUMULARZII...

Boxerii români care au obţinut mai multe medalii la campionatele europene sînt : **Constantin Ciucă** (1 aur, 1 argint, 2 bronz), **Gheorghe Negrea** (1 aur, 2 argint), **Ion Monea** (2 argint, 1 bronz), **Nicolae Gîju** (1 aur, 1 bronz), **Mircea Dobrescu** (2 argint), **Nicolae Linca** (2 bronz), **Ion Covaci** (2 bronz), **Nicolae Puiu** (2 bronz), **Virgil Badea** (2 bronz).

BILANŢ ROMÂNESC

De-a lungul celor 18 ediţii ale campionatelor europene, boxerii români au cucerit în total 37 de medalii : 6 de aur, 10 de argint şi 21 de bronz.

...ŞI DINTR-O DATĂ 4 TITLURI EUROPENE !

● Cel mai mare succes de pînă acum al boxului românesc la campionatele europene a fost înregistrat în 1969, la Bucureşti, cînd *4 reprezentanţi ai ţării noastre au obţinut medaliile de aur: C. Ciucă (muscă), A. Dumitrescu (cocoş), C. Cuţov (semiuşoară) şi I. Alexe (grea).* V. Zilberman (semimijlocie) şi I. Monea (semigrea) au cucerit medaliile de argint, iar I. Covaci (mijlocie mică) a primit medalia de bronz.

226 participanţi inscrişi! Cîţi vor sui în ring?

● Pînă în prezent şi-au anunţat participarea 226 de boxeri. Cifra exactă o vom cunoaşte abia după vizita medicală şi cîntarul oficial. Pînă atunci se pot produce multe modificări la fiecare categorie, datorită fluctuaţiilor de greutate la boxeri.

ION MONEA, ACCIDENTAT DEVINE INDISPONIBIL

Aflăm, în ultimul moment, că în cursul antrenamentelor de la Snagov boxerul **Ion Monea** a suferit o criză reînnoită de artroză articulară la cotul stîng, ceea ce îl face indisponibil pentru deplasarea la campionatele europene de la Madrid. Acuzînd dureri acute, Monea a cerut el însuşi un consult medical, care a stabilit imposibilitatea folosirii braţului stîng în ring fără riscul unui accident. Fireşte, în această situaţie, este greu de prevăzut că echipa de box a României poate primi un înlocuitor valabil la categoria semigrea.

Oricum, sîntem datori să subliniem gestul lui Ion Monea care nu şi-a ascuns incapacitatea fizică (vizînd eventuala deplasare la Madrid), ci a solicitat scoaterea sa din lot. În acest fel, marele campion de box, care este Ion Monea, se înscrie de pe acum printre candidaţii la trofeul fair-play pe acest an.

8.9.10...out !

● Campionatele europene de la Madrid reunesc **pugilişti din 27 de ţări.** Federaţiile naţionale din Anglia, Bulgaria, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Grecia, Italia, Iugoslavia, Polonia, România, Spania, Turcia, Ungaria şi U.R.S.S. prezintă pugilişti la toate categoriile de greutate, adică de la semimuscă la grea.

● Acum doi ani, la Bucureşti, s-a decernat pentru prima oară titlul european la categoria semimuscă. Primul boxer care a intrat în posesia acestui titlu a fost micuţul sportiv maghiar Gedö, care l-a învins în finală pe italianul Udella. Şi la Madrid se va desemna un campion continental la această categorie supranumită a „jocheilor“ boxului.

● Spre deosebire de alte ediţii, la Madrid vor lupta pentru medalia de aur a categoriei grea 20 de „coloşi“. Un număr destul de mare, determinat de faptul că turneul olimpic bate la uşă.

● Cei mai puţini boxeri — în număr de trei — îi prezintă Portugalia. Urmează, cu cîte 5 boxeri înscrişi, Cehoslovacia, Elveţia şi Suedia.

● Din partea ţării noastre va oficia ca arbitru-judecător şi director de ring inginerul Constantin Chiriac, purtător al ecusonului A.I.B.A., fratele antrenorului Ion Chiriac. În tinereţe, C. Chiriac a practicat cu succes boxul, fiind unul dintre valoroşii noştri amatori.

● Cu o lună înaintea începerii campionatelor, cunoscutul boxer sovietic Evghenie Frolov, campion continental la categoria uşoară (l-am admirat şi noi la Bucureşti în 1969), a anunţat că a abandonat activitatea competiţională. Frolov îşi dă în prezent examenul de stat pentru a deveni inginer electronist.

● Federaţia maghiară l-a selecţionat în echipă pe redutabilul său semimijlociu Kajdi, campion european în 1963 la Moscova la categoria semiuşoară. Kajdi, în vîrstă de 31 ani, deţine o formă excepţională şi specialiştii maghiari, în frunte cu antrenorul L. Papp, au declarat că în mod normal nu poate pierde centura.

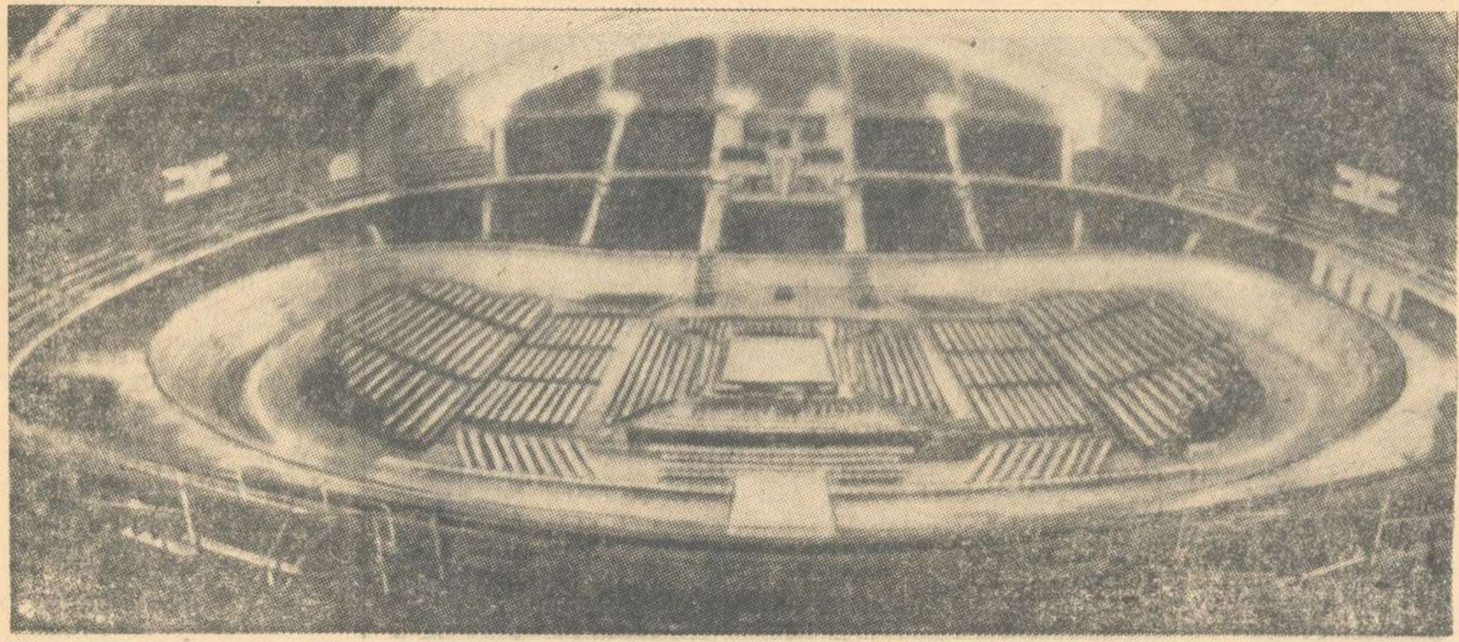
Paul OCHIALBI

La campionatele europene de box de la Madrid se vor decerna 11 medalii de aur, 11 de argint şi 22 de bronz (locurile 3—4). Iată cum arată medaliile care vor fi oferite învingătorilor.

PALACIO DE DEPORTES

Celebra arenă „Palacio de Deportes“ (Palatul sporturilor) din Madrid a fost înălţată acum 12 ani. Inaugurată în mod oficial la 25 februarie 1960, arena este plasată în centrul capitalei spaniole, pe artera principală Felipe II. În tribunele sale pot lua loc aproximativ 15.000 de spectatori. Aici sînt amenajate 18 cabine pentru crainicii de radio şi T.V. precum şi un spaţios birou de presă. Din ziua inaugurării şi pînă astăzi, Palatul sporturilor din Madrid a găzduit aproape 200 mari evenimente sportive din ciclism, box, handbal, baschet, atletism, judo, patinaj, tenis, volei şi altele.

AUREL ZAHAN JOACĂ AZI PENTRU ULTIMA OARĂ...

Astăzi îl vom aplauda pentru ultima oară pe Aurel Zahan, pe „tunarul“ polo-ului românesc, pe acest admirabil jucător de numele căruia sînt legate cele mai frumoase succese ale echipei Dinamo (de 14 ori campioană a ţării) şi ale reprezentativei. Ne vom despărţi de cel mai vechi sportiv activ al clubului din şos. Ştefan cel Mare, care şi-a dăruit 20 din cei 33 de ani înotului şi polo-ului. De celebra caschetă cu nr. 3, al cărui purtător a fost o veritabilă spaimă a portarilor din întreaga lume. Şi îl vom felicita cu căldură pentru cele 204 (record mondial) prezenţe în echipa reprezentativă, în contul căreia a înscris 205 goluri.

Apa l-a atras ca un magnet, de mic copil, de la 6 ani, şi de atunci nu s-a mai dezlipit de ea. Înotător pasionat, cu un palmares în care figurează numeroase titluri de campion şi recorduri naţionale (ultimul în 1963 — 1:14,3 la 100 m bras), el a debutat la 13 ani, ca jucător de polo, în echipa de juniori a Tînărului Dinamovist, afirmîndu-se apoi puternic în acest sport.

Cele 20 de veri şi ierni, cu bucuriile şi necazurile lor („măcar o dată aş fi vrut să urc pe podiumul olimpic, de care am fost atît de aproape în 1964, la Tokio“) nu au lăsat urme pe chipul lui. Parcă este acelaşi Zahan ale cărui „bombe“, în urmă cu ani, făceau deliciul tribunelor şi întristau mai întotdeauna pe apărătorii buturilor. „Unui singur portar nu am fost în stare să-i marchez nici un gol — spune Zahan. Iugoslavului Kovacici. Iar pentru mine, modelul încă neegalat de jucător complet a fost celebrul gruzin Mişa Mşveniradze. Actualilor mei coechipieri, ca şi tinerilor care îmi vor lua locul în echipă nu le doresc decît să poată ajunge la valoarea lor. Şi atunci, mai mult ca sigur, mă voi simţi recompensat pentru medaliile olimpice şi europene la care am rîvnit atît de mult, dar la care niciodată nu am ajuns“.

Astăzi, mai mult ca sigur, tribuna de la Dinamo se va umple încet, încet. „Tata“, cum le plăcea mai tinerilor săi coechipieri să-l numească, va juca pentru ultima oară. Să-l aplaudăm cu căldură, aşa cum merită acest mare jucător, şi să-i urăm mult succes pe noul său drum de profesor şi antrenor.

Adrian VASILIU

ÎN PATRU RÎNDURI

După eliminarea lui Dumitru, în meciul de ieri de pe „Republicii“, Dan şi-a scos tricoul, nevrînd să mai joace

Pentru un amic ce-l ai,
Şi cămaşa poţi s-o dai.
Însă Dan schimbă tabloul.
Aţi văzut: dădu... tricoul!

REFLECŢIILE UNUI ARBITRU

După retragerea din fotbal, mă fac arbitrul eleganţei.

★

Şi cei din orchestrele de muzică populară folosesc fluierul, şi totuşi, publicul îi aplaudă.

★

Mai uşor este de condus automobilul, decît un meci de fotbal. Cînd greşeşti, te fluieră doar agentul de circulaţie.

★

În zilele călduroase, este bine de noi, arbitrii. Cînd închidem ochii la vreo fază, dăm vina pe razele de soare.

★

Cîteodată, la meci, ai impresia că publicul este format doar din oculişti. Toţi îţi strigă : „Puneţi ochelari, dom' arbitru!“

★

Unii ne cred mari gurmanzi. De aceea ne strigă : „Ne-aţi mîncat meciul !“

★

Arbitrilor li se oferă flori numai cînd se căsătoresc.

★

A doua zi după meci, devenim astronomi. Luăm „Sportul“ şi ne uităm după stele.

★

Pe teren, arbitrul este suveran. În schimb, regină este mingea.

Radu POP

TINERELE MAME PE PODIUMUL DE ONOARE ÎN MARILE COMPETIŢII

Sportul şi maternitatea. Două noţiuni care, pentru foarte mulţi, specialişti şi nespecialişti, aproape că se exclud. Poate femeia-mamă să obţină rezultate bune pe pistele de concurs ? Ultimele cercetări medicale dau un răspuns afirmativ : maternitatea nu impietează asupra formei sportive. Şi nu este o afirmaţie lipsită de conţinut. Astfel, renumita săritoare şi sprinteră poloneză Irena Szewinska, la numai un an după ce a devenit mamă, a luat startul, cu destul succes, la Campionatele europene de sală, iar acum se pregăteşte asiduu pentru C.E. de la Helsinki. Cehoslovaca Anna Hmelkova a cucerit titlul de campioană a Europei la 400 m plat, tot la un an după ce a adus pe lume un copil. Cu cinci luni înainte de startul Olimpiadei mexicane, săritoarea în înălţime austriaca Ilona Gusenbauer a născut-o pe micuţa Ursula.

Medicii sînt de părere că sportivele-mame pot, după doar două luni de la naşterea copilului, să înceapă antrenamente uşoare, acest lucru reflectîndu-se favorabil asupra performanţelor ulterioare. Şi din nou practica le dă dreptate. Vestita alergătoare de garduri Karin Balzer (R.D.G.) a cîştigat titlul olimpic la Tokio, iar după doi ani a ajuns şi campioană a Europei. În perioada celor doi ani, Karin a devenit mamă, fapt ce nu a împiedicat-o să ajungă cea mai bună alergătoare peste garduri din Europa. Să amintim şi de celebra Fanny Blankers-Koen, care, după zece luni de la naşterea fiului ei Ian, sărea 6,25 m în lungime şi 1,71 m în înălţime...

Numele foarte multor sportive, mai mult sau mai puţin cunoscute, vin în sprijinul acestui adevăr : tinerelor mame le surîde marele sport !

Al. SIMOC

RĂSPUNDE Ion Poştaşu

ELENA POPA, COMUNA COSMEŞTI. „Iată-mă în faţa unei coli de hîrtie şi scriind pentru prima oară unui ziar. Sînt elevă în clasa a VIII-a şi iubesc la nebunie fotbalul, poate chiar mai mult decît fotbaliştii (n.r. Poate ? Noi sîntem siguri !). Fiind blondă, şi mie mi se spune „Dumitrache“. Abia aştept să se înfiinţeze şi la noi în comună o echipă de fotbal.“ Nu pot să vă urez decît să vi se împlinească dorinţa aceasta. Eu vă dau concursul la realizarea celeilalte dorinţi, aceea de a vi se publica o epigramă adresată fotbaliştilor (deşi poanta nu e chiar nou-nouţă) :

Vă doresc succes deplin
Şi v-o spun, fără ocol :
Jocul să vă meargă-n plin,
Iar baloanele în gol !

GH. VIERU, PREŞEDINTELE ASOCIAŢIEI SPORTIVE VICTORIA P.T.T.R. BOTOŞANI. Puneţi sub semnul întrebării rezultatul meciului dintre Sănătatea Dărăbani şi Flamura roşie Botoşani : 16—1 în final, după ce la pauză scorul fusese de 2—0. Nu vă înţeleg : îi criticăm pe înaintaşi pentru lipsă de eficacitate, şi în momentul cînd reuşesc să înscrie 14 goluri într-o repriză (un gol la fiecare trei minute) devenim bănuitori ! Problema care se pune acum este alta : faţă de scorurile astronomice ce se înregistrează, în ultimul timp, la unele meciuri, se impune mai multă atenţie la delegarea arbitrilor. Nu este de ajuns ca ei să cunoască regulamentul, ci trebuie să fie, în acelaşi timp, şi buni socotitori. Altfel, există riscul ca o echipă care a înscris, cu sudoarea frunţii, să zicem, 30 de goluri, să constate că în foaia de arbitraj n-au fost trecute decît 28. Ceea ce este foarte grav. Mai ales cînd a avut nevoie de toate 30. Şi s-au mai întîmplat cazuri dintr-astea...

N. ŞERBĂNESCU, CRAIOVA. „În cronica meciului Politehnica Iaşi—C.F.R. Cluj se scrie : „Moldoveanu execută o lovitură liberă de la 18 metri, găseşte o spărtură în „zidul“ ceferist, mingea este deviată de un apărător şi... 1—0“. Întreb : este golul lui Moldoveanu, aşa cum se scrie în ziar, sau este un autogol ?“ Iată o problemă cu o mie de interpretări şi fără nici o concluzie. De multe ori, un gol realizat în aceste condiţiuni este supus unor păreri divergente între arbitru, cronicari, antrenori şi... spectatori. În stabilirea paternităţii golului, singurul element care poate înclina balanţa este măsura în care a contribuit la realizarea lui, o parte sau alta. Dar povestea poate fi luată oricînd de la început, fără a se ajunge la un acord. S-a consemnat, de pildă, cel de al doilea gol al lui Ajax, în contul atacantului olandez Haan. Dar grecii pot susţine, la fel de bine, că a fost un autogol. N-aveaţi o întrebare mai uşoară ? ! ?

INGINER FLORICEL DRAGAN, BUCUREŞTI. La un meci de fotbal pe care l-aţi arbitrat în preliminariile campionatului studenţesc, n-aţi acordat gol, ci lovitură liberă indirectă, la o fază în care, executîndu-se un corner, mingea a lovit bara, revenind la acelaşi jucător, care a înscris. N-aţi făcut altceva decît să respectaţi regulamentul. În felul acesta, fotbalistul respectiv jucase mingea de două ori. Păcat că spectatorii care v-au apostrofat nu pot veni acum să vă ceară scuze !

MARIANA ŞTEFA, COMUNA FRUMUŞANI, MARCY MARJAN, PETROŞANI ETC. De fapt, răspunsul este adresat atît dv, cît şi cititorilor care au de gînd să-mi pună întrebări cu aceeaşi temă : fotbalistului Florea Dumitrache îi puteţi scrie, fie pe adresa clubului Dinamo, şoseaua Ştefan cel Mare nr. 7—9, sectorul 2, fie pe adresa de acasă : şoseaua Viilor nr. 101, bloc I, etaj I, scara 5, apartamentul 135, sectorul 4. Fiind vorba de o adresă preţioasă, notaţi-o !

PAUL NEDELCU, COMUNA SAELE. Inima dv. bate pentru A.S.A. Tîrgu Mureş. Şi ce distanţă este din judeţul Teleorman, în judeţul Mureş ! Fotbalul, însă, face minuni. Puteţi scrie echipei dv. favorite, pe cea mai simplă adresă posibilă : A.S.A. Tîrgu Mureş.

Ilustraţii : **N. CLAUDIU**